

A PICASSENT, EL MINISTERI DE JUSTÍCIA CONSTRUEIX UNA PRESÓ EN UNA ZONA PROTEGIDA

La presó de la discòrdia

La presó que s'està acabant de construir a Picassent (l'Horta), a uns 12 quilòmetres de València, serà la de major seguretat de l'estat, i possiblement, de tot Europa. La Direcció General de Presons, però, s'ha saltat la normativa d'obres atorgada per l'Ajuntament, i el poble de Picassent se sent enganyat pel Ministeri de Justícia.

Esther Roig

Des de quan un Ministeri es pot prendre el dret de cometre una infracció urbanística i justificar-la amb un sac de mentides? No és cert que els terrenys on s'està construint la segona fase del Centre Penitenciari València II estan qualificats de reserva del sòl per a ús penitenciari, tal com ha manifestat el director general d'Institucions Penitenciàries, Antoni Asuncion.

Aquella zona està protegida per un Pla Especial de Medi Ambient aprovat per l'Ajuntament de Picassent l'1 de febrer de 1989. El que no pot fer el ministre Enrique Múgica, ni cap altre, és can-

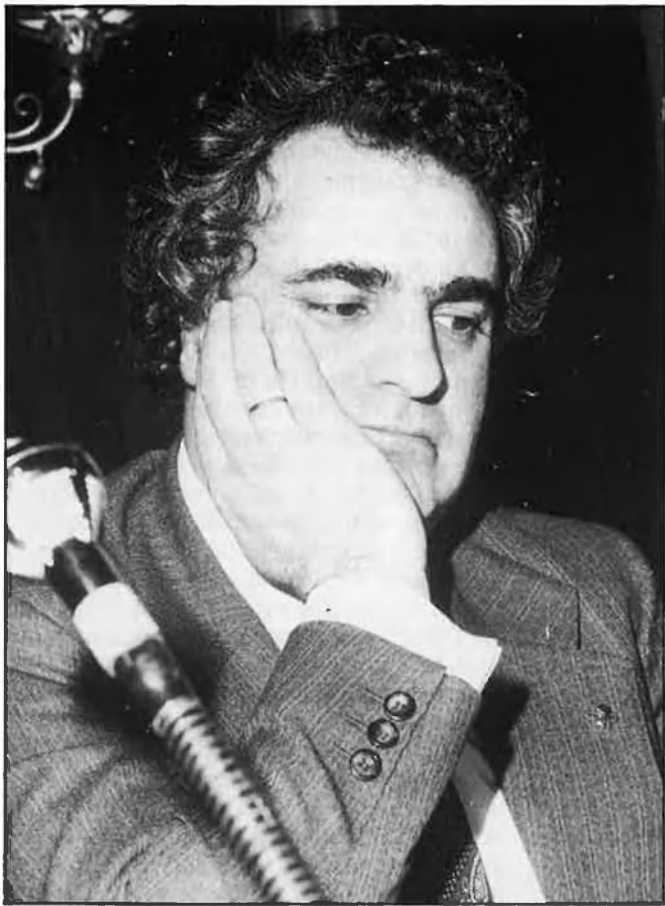
viar la llei segons els seus interessos».

Amb aquesta declaració, l'alcaldessa de Picassent, Vallivana Romaguera, d'Esquerra Unida, ha explicat a EL TEMPS el perquè d'una guerra que durant dies s'ha desfermat entre el poble de Picassent i el Ministeri de Justícia. Tot va començar quan el passat dia 8, la Direcció General de Presons desobeïa una ordre de l'alcaldessa en la qual s'instava a la immediata suspensió de les obres de la nova presó.

Els arguments que donava l'Ajuntament de Picassent per a emetre aquesta ordre eren de caràcter ecologista. La zona on s'està construint la segona fase de la presó —considerada la de més alta seguretat de l'estat, i segons l'al-

caldessa, de tot Europa—, està sota la protecció d'un Pla Especial de Medi Ambient que a principi d'any havia aprovat l'Ajuntament. La resposta de Justícia va ser immediata: dos dies després de fer-se pública l'ordre, el director general de presons, Antoni Asuncion, assegurava que el consell de ministres té absoluta potestat per a donar llum verda a les obres de la segona fase de València II, ja que està considerada d'interès públic. «Aquests motius ecologistes no han de ser problema —declara Asuncion— perquè la presó s'està construint en terrenys d'ús penitenciari». De fet, les obres van continuar durant tres dies més fins que el Ministeri de Justícia va decidir que foren paralitzades. Les circumstàncies i el ressò que estava adquirint l'assumpte els va obligar a prendre aquesta decisió.

Paralitzades ja les obres, a hores d'ara només falta que la Comissió d'Urbanisme de l'Ajuntament de Picassent n'aprove o no la llicència. Fonts pròximes a la Casa Consistorial han manifestat a aquest setmanari que el Ministeri de Justícia ha de pagar molt per aquesta llicència, perquè la intenció de l'Ajuntament és de mantenir-ne la negativa. No debades, Vallivana

Enrique Múgica, ministre de Justícia.

AJUNTAMENT DE PICASSENT (VALÈNCIA)
COMARCA L'HORTA-SUD COMUNITAT AUTÒNOMA VALENCIANA

INFRACCION URB.
 EXP. 24/89 DECRETO DE L' ALCALDIA Nº. 153/89

AG.

"A la vista que según informe de la Oficina Técnica, el MINISTERIO DE JUSTICIA, ha efectuado las obras de: Estación Depuradora de Aguas Potables, Depósito-Aljibe, Transformador y Perforación de un Pozo, en Centro Penitenciario, sin la preceptiva Licencia Municipal. Obras en exceso de la licencia concedida.

CORRESPONSABLES: Arquitectos: Sres. Esteve-La Hoz-Santos, Constructor: Sr. Glusa Navarro.

en Centro Penitenciario contraviniendo lo establecido en el Art. 1.º del Reglamento de Disciplina Penitenciaria (R.D. 2187/72, de 23 de Junio, R.O. 15 y 16 de Agosto) y de conformidad con las facultades que confiere el Art. 29 del citado Reglamento, en relación con el Art. 1.º de la Ley 7/85, de 2 de Abril,

D I S P O N I D O:

La suspensión inmediata de las obras que el MINISTERIO DE JUSTICIA, está realizando en el emplazamiento anteriormente descrito.

Conceder, de conformidad con lo establecido en el Art. 1.º del Reglamento de Disciplina Penitenciaria, un plazo de un mes para que el interesado solicite la legalización de las obras. Si transcurrido el plazo indicado, no hubiese instado la expresa legalización, el Ayuntamiento podrá acordar la demolición de las obras a costa del interesado, inutilizándose definitivamente los usos a que pudiera dar lugar, y ello de forma independiente a la sanción del oportuno expediente sancionador.

Picassent, 6 de Junio de 1.989

LA ALCALDESA

Decret de l'Alcaldia on s'ordena la paralització de les obres.

Romaguera assegurava la passada setmana que el Ministeri de Justícia i el director general de presons «havien de justificar la seua actitud d'abús de poder» davant el poble de Picassent i de tot l'estat espanyol. «Respecte a aquest assumpte —afirmava l'alcaldesa—, Antoni Asuncion no ha dit més que mentides i barbaritats. Des del principi ha menystingut l'opinió del poble».

Un mal projecte

A aquesta situació, ja de per si delicada, cal afegir que el Ministeri de Justícia va presentar davant l'Ajuntament de Picassent un projecte de les obres totalment inacabat. «Fan un projecte —diu l'alcaldesa— sense incloure el dipòsit d'aigua, una depuradora, el transformador de residus orgànics i els accessos a les instal·lacions de la presó. És a dir, sense llicència d'obres el Ministeri de Justícia comença a construir instal·lacions no contemplades dins el projecte, en una zona protegida. A més, ens presenten el projecte en un document sense cap registre d'eixida i, a més, sense segell del Ministeri.

Aquest succés va ser la gota que va fer vessar el got. Per a la construcció

de la primera fase de la presó, ja finalitzada, no hi hagué problemes perquè encara no estava elaborat el Pla de Protecció de la zona. Per la llicència de les obres l'Ajuntament de Picassent va rebre més de 42 milions de pessetes i un bon grapat de promeses. Promeses que, en opinió de l'alcaldesa, no es van complir. Ara, la situació és més conflictiva encara. L'Ajuntament, segons declaracions de l'alcaldesa, no es refia del Ministeri de Justícia. «Sobretot —assegura Vallivana Romaguera— després de cometre una infracció urbanística i intentar tapar-la amb mentides. És injustificable que el consell de ministres approve la continuació de les obres sense comptar amb l'Ajuntament de Picassent i que actue de forma il·legal».

Superpoblació penitenciària

Amb el nou centre penitenciari situat a Picassent hi haurà a la comarca de l'Horta dues mil places. S'ha previst que un grup de membres d'ETA, que actualment compleixen condemna a la presó de màxima seguretat d'Alcalá Meco, siga traslladat a aquesta presó.

Això no obstant, València II superarà amb escreix qualsevol altra presó de

màxima seguretat de l'estat espanyol i possiblement d'Europa. La política que du la direcció general de presons és molt clara a pesar de l'hermetisme. Els presos durs d'ETA aniran a les presons del sud de la Península i els menys conflictius al nord, més prop del País Basc, segons fonts de funcionaris encarregats de la seguretat d'Alcalá Meco. És a dir, tant Andalusia com el País Valencià rebran aquells membres de la rama militar d'ETA que de cap manera volen entrar en el Pla de Reinserció dels ministres Múgica i Corcuera.

València II acollirà sens dubte un grup de vora 51 dels membres més durs d'ETA. En principi, aquest fet no representa cap problema, perquè la presó, tal com s'ha concebut, està preparada per a atendre aquests *hostes*, però cal preguntar-se amb quins funcionaris s'atendrà una població de més de 1.477 interns, quan falten funcionaris de presons a l'estat, i amb quins recursos es pensa atendre la població flotant, unes 8.000 persones aproximadament, que durà a Picassent la nova presó. Sobretot, tenint en compte que aquest poble, situat a 12 quilòmetres de València, té mancances importants com un ambulatori d'assistència sanitària que no ha arribat encara. □